

עמ"י 68409/06 - ח ר נגד מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

עמ"י 17-06-09 ר נ' מדינת ישראל

לפני כבוד השופט אברהם הימן
העוורר ח ר
נגד מדינת ישראל
המשיבה

החלטה

לפני עורך על החלטת בית משפט השלום תל אביב-יפו (כב' השופט ר' פוזנסקי צ') מיום 18.6.17 לפיה נדחתה בקשה של העורר לקבל תיעוד חזותי של חקירותו כחושד בעבירה רכוש.

ביום 21.9.16 ולאחר שבוצע חיפוש בדירותו של העורר, נעצר הוא בחשד להחזקת רכוש החשוד כגנוב והובא לתחנת משטרת. בהמשך אותו יום נחקר העורר על ידי רס"מ אביחי יונטני ועל גבי הودעת החשוד נרשם בכתב יד כי החקירה תועדה ב"ענבל" (כינוי למערכת ההקלטה בוידאו בחדר חקירות).

בדיוון שהתקיים ביום 18.6.17 בפני בית משפט קמא התייצב נציג המשיבה רס"מ יונטני ומסר כי אין בתיק החקירה תיעוד חזותי של חקירת העורר, וכי אמם רשם על גבי הודעת העורר כי החקירה תועדה ב"ענבל" אולם ארעה טעות בין אם משומם שהחקירה אכן הוקלטה על ידו ואולם הוא לא נטל את הדיסק בסיוםה ובין אם החקירה לא הוקלטה למעשה. כמו כן טען כי העבירה בגיןה נחקר העורר אינה מחייבת תיעוד חזותי של חקירותו, כי החקירה נחקר בשפט אמו וכי לא הייתה אינדיקטיה לבעה פסיכיאטרית ועל כן לא הייתה כל חובה לטעד את חקירותו בוידאו.

בסיומו של דיון,קבע בית משפט קמא בהחלטתו כדלקמן:

"ענינו של החשוד והעבירה בגין נחקר אינם עומדים בקריטריונים הקבועים בחוק המחייבים תיעוד חזותי."

ראשית, אין מדובר בעבירה שהעונש בגיןה מעלה 10 שנות מאסר. שנית, המבקש דובר את השפה העברית על בוראה. שלישי, אמם לחשוד רקע פסיכיאטרי אך מחיקת הרשעה אחרונה הינה מישנת 2003, ואילו בשנת 2016 הורשע כדי. משכך, הרי שלא הייתה כל סיבה לטעד את החקירה באופן חזותי ובעניין זה אני שבה

ומפנה לסעיף 7 לחוק סדר הדין הפלילי (חקירת חשודים) תשס"ב - 2002.

סוף דבר, משайн בתיק חומר מתוועד וכפי שהובחר לעיל גם לא היה צריך לטעד את חקירותו של החשוד, הרי שלא נפל פגם בעבודת המשטרה בכל הנוגע לכך שהחקירה לא צולמה או גם אם צולמה לא נשמרה".

על החלטה זו הגיע העורר את ערכו.

בדיוון שהתקיים לפני ביום 17.7.17 שמעתי טיעוני הצדדים.

העורר טען כי טעה בית משפט קמא בהחלטתו על דחאה את בקשתו לקבל עותק מהטייעוד החזוית של חקירותו. לטענותו, החלטת בית משפט קמא אינה כודקת להיות ולא נקבע בה כי המשטרה כולה בתנהלה עת דלה מלהקליט את חקירותו על אף כי הינו בעל עבר פסיכיאטרי ומוכר בכך כנכח בשיעור של 100%.

נציג המשייבה, אשר ביצע את החקירה, טען כי לא נפלה כל טעות בההחלטה בית משפט קמא. לטענותו ההקלטה לא נמצא אף לאחר שביצע חיפוש יסודי והוא אינו יודע אם לאו ומכל מקום לא הייתה קיימת חובה על פי חוק להקליט את חקירותו של העורר.

לאחר שעניינתי היבט בההחלטה בית משפט קמא ונתקני דעתו לטענות העורר ולטענות בא כוח המשייבה, הגעתו לכל מסקנה כי יסודה של ההחלטה בית משפט קמא בדיון ולא נפלה בה כל טעות. ממליא אני��בע כי גם אילו הייתה דין בבקשת העורר הייתה מחייבת כפי ההחלטה בית משפט קמא.

בית משפט קמא ביסס החלטתו על תקנות סדר הדין הפלילי (חקירת חשודים), תשס"ב- 2002 המסדרות הכללים בדבר אופן חקירת חשוד. אין חולק כי העורר נחקר בגין עבירה שהעונש המרבי הקבוע בצדיה אינו עשר שנים או יותר ואין חולק כי הינו דובר את השפה העברית. לפיכך, לא קמה חובה חוקית לטעד את חקירותו בתיעוד חזותי בשלנסיבות אלה. אלא שטעון העורר כי הינו בעל עבר פסיכיאטרי וכי בנסיבות אלה הייתה על המשטרה החובה לטעד חקירותו בתיעוד חזותי. אף לעניין זה התייחס בית משפט קמא בהחלטתו וקבע כי אמן לעורר עבר פסיכיאטרי אולם אין מדובר במגבלה עדכנית היות ומחיקת הרשותה האחורה הינה משנה 2013 ואילו בשנת 2016 הורשע כדין. על כן ובצדק קיבל בית משפט קמא את טענת נציג המשייבה כי לא עלתה כל אינדיקטיה למוגבלות נפשית אשר חייבה תיעוד חקירותו של המשיב באופן חזותי.

נציג המשייבה הצהיר כי אמן ציין על גבי הודעת העורר כי חקירותו הוקלטה בוידאו אולם הצהיר כי לאחר שביצע חיפוש יסודי לא איתר את התיעוד וכי אינו יודע לומר אם למרות רישומו על תיעוד חזותי של החקירה - אכן תועדה החקירה באופן האמור. בית משפט קמא לא מצא להטיל דופי בהצהרת נציג המשייבה ואני מוצא להתערב בקביעה זו לפי שלאלות כל אינדיקטיה לתנהלות רשותנית או זדוןית מצד המשטרה, בטענת העורר.

במסגרת טיעוני לפני העורר כי ערכו מתייחס אף לעניין בבקשתו לקבל את החומרם המודיעיניים שבתיק החקירה. עניין זה ציין בית משפט קמא בהחלטתו מושא העורר כי בפתח הדיון הסביר לעורר כי אינו יכול לדון בבקשתו זו שכן הוצאה תעודה חיסין אודות המידע המודיעיני. העורר הצהיר בפני בית משפט קמא כי הוא מבין ומקבל המניות לדון בבקשתו לקבל לעינו את החומר המודיעיני. אלא שבדין לפני חזר על בקשתו זו. ברור הוא כי לנוכח הצהרת העורר בבית משפט קמא אין בסיס לעורר שלפני. אך מעבר לכך ולמעלה מן הציר, לנוכח קיומה של תעודה חסין, הילין בבית משפט קמא אינו היליך המתאים לעתירה לגילוי ראייה. לפיכך אני דוחה טענות העורר בעניין זה.

העורר מicked בבקשתו בעניין התיעוד החזותי של חקירותו וצו החיפוש. אין לי אלא לקבע כי החלטת בית משפט קמא נכונה ואני נמצא בה פגם או טעות. ככל שהעורר עומד על בקשתו בעניין החומר החסוי ראוי כי יברר המצב המשפטי בעניין ויפעל בדרכים המתאימות.

סוף דבר הוא שאני דוחה את העירה.

ניתנה היום, כ"ה تموز תשע"ז, 19 ביולי 2017, בהעדר הצדדים.